

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 5:01
זמן קריאת שמע/המ"א - 9:00
זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:36
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:27
שקיעת החמה שבת קודש - 5:20
מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:10
צאצ"כ / לרבינו תם - 6:32

Courtesy of MyZmanim.com

תורה תבלין

A Torah Tavin Publication

34 Mariner Way Monsey NY, 10952

NOW AVAILABLE
ONLINE AT
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES
OF INTEREST OR
TO SUBSCRIBE
TO RECEIVE
THIS EMAIL
WEEKLY

שבת קודש פרשת יתרו - י"ח שבט תשע"ה Shabbos Parshas Yisro - February 7, 2015

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פישל שליט"א מגיד משמים בקלל בית שמש
ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש וגו' (ש"י)
- "מן תורה זכו לשלושת הכתרים

באר בתרגום יונתן בן עוזיאל, "ואתון תהון קדמך, מלכין קסירי כלילא - 'מלכים קשירי כתר' וכוהנן משמשין ועם קדש", וביאר בפירוש יונתן, "שאחר מתן תורה תהיו מוכתרים בכתר התורה (שש לה כתר וכדאיתא באבות [ד-ג]) רבי שמעון אומר, שלושה כתרים הם, כתר תורה וכו', ובגמרא יומא [ע"ב] מוסיף 'אמר רבי יוחנן, שלושה זידים - 'כתרים' הן וכו', ועל ארון [שהוא סימן לכתר תורה (רש"י)] וכו', של ארון עדיין מונח הוא, כל הרוצה ליקח יבוא ויקח וכו', ואת ע"י שלא יסח דעתו לדברים אחרים, ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם העושר והכבוד כאות, ועל הארץ תישן, וחיי צער תהיו, ובתורה אתה תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחיי צער תהיו, ובתורה אתה עמל' [לשון הרמב"ם בפ"ג מהלכות תלמוד תורה ה"ו, וזבפידישו על מסכת אבות ו' ד' ביאר 'פידוש, אפילו אין לך מה לאכול אלא פת במלח, אל תמנע מלעסוק בתורה], ויהיה בכל לילותיו, ולא יאבד אפילו אחד מהן בשניה ואכילה ושניה ושיחה וכיוצא בהן, אלא בתלמוד תורה ודברי חכמה [שם ה"ג], וכן תהיו מוכתרים ע"י המלאכים בשני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע".

וכדאיתא בגמרא (שבת פ"ח), "דרש רבי סימא, בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו שישירי ריבוא של מלאכי השרת, ולכל אחד ואחד משראל קשור לו שני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע", וביאר במהרש"א (שם ד"ה בשעה שהקדימו וכו'), "שע" כתר תורה, וכו' לעוד שני כתרים, שהם כתר המלכות וכתר הכהונה, וזה שנאמר לפני מתן תורה 'ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים', דהיינו, שתוכו גם לכתר המלכות וכתר הכהונה, ומשום שהקדימו נעשה לנשמע דהיינו שקיבלו עליהם שני חלקי התורה, האחד מצוות עשה שבתורה דהיינו 'נעשה' (שהן מורות על אהבה לה' [המעוררת בלב רצון לעשות לו נחת רוח ע"י קיום רצונו], ויוצאות ממידת האהבה' [ע' בדמב"ן שמות כ' ח' ד"ה ובמדרשו וכו']), והשני מצוות לא תעשה שבתורה דהיינו 'נשמע' (שהן מורות על יראה מה' [הגורמת לא לעבור על רצונו], ויוצאות ממידת היראה' [ע' [שם] וכו', וכן גם לשני כתרים הללו, דהיינו 'מלכות' ו'כוהונה', וכל מלאך מששים הריבואות נשא שני כתרים, האחד בימין כנגד הכהונה שהיא מידת החדש, והשני בשמאל כנגד המלכות שהיא על שם מידת הדין (וכנאמר 'מלך במשפט יעמיד ארץ' [משלי כ"ט ד']), שהם כנגד 'נעשה' ו'מצוות עשה' שהן על שם מידת הרחמים, וכנגד 'נשמע' ו'מצוות לא תעשה' שהן על שם מידת הדין".

וכ"כ רבינו בחיי' בביאור הכתוב 'ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש' ויקראתם מלכים וכוהנים, וקראם גם כן 'גוי קדוש' בקבלת התורה (כדי לעמוד וכדאיתא במכילתא - (פרשת יתרו, פרשת בחודש, פרשה ב') 'והייתם ל-י-שתהיו קטנים' ו'ועוסקים בתורה וכו'), וביאר לך הכתוב, כי בכתר תורה נכללים כתר כהונה וכתר מלכות וכו'.

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה

ויקח יתרו חתן משה עלה וכוהנים לאלקים ויבא אחריו וכל יקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלקים (ח-ג) - את האהבה עד שתתפזר א"נה ידועים הם דברי הרה"ק מנדיטשוב זצ"ל בספרו הק' 'קדושת לוי' (דרוש לשבועות), שכתב לפרש על פי דברי הרמב"ן על מאמר הכתוב (שיר השירים ב, ז): 'מה תעידו ומה תעודרו את האהבה עד שתתפזר', שכאשר מגיעה לאדם איזו התעוררות של יראה ואהבה להש"ת, אזי תיכף ומיד דיאה לעשות לה כלי, כלומר, היינו שיעשה תיכף איזה מצוה, כגון: נתנית צדקה או ישב ללמוד וכדו', מפני שידוע שהתעוררות הבאה אל האדם בפתע פתאום, היא אור הנשפע על האדם מלמעלה, ונקרא בחינת 'נשמה'; ולכן צריך האדם להליכשה בגוף, כדי שיהיה לה חיזוק ובסיס. וזה פירוש הפסוק: 'מה תעידו ומה תעודרו את האהבה עד שתתפזר', כי 'חפץ' הוא מלשון 'כלי'; דהיינו, התעוררות והיא שבאה אל האדם וקוקה מיד לכלי'. ע"כ פירוש של הרמב"ן, והוסיף שם ב'קדושת לוי', וחל"ק; והנה בשעת מתן תורה, שהיה בוודאי לישראל אז התעוררות גדולה, ולא היה להם עדיין שום מצוה לעשות להתעוררות כלי, מוכרח לומר שהיו מקיימים מצות הגבלה, שהוזהר משה רבינו ע"ה שלא ליגע בזה, והם היו נעצרים מליגע, וממצוה הזאת היו עושים כלי להתעוררות, ועל שם זה נקרא בשם 'עצרת'; עד כאן דבריו הק', ומהו אנו לומדים, שלאחר כל התעוררות המתנוצצת אצל האדם, צריך לעשות מיד איזה דבר מצוה בפועל ממש, וכי רק על ידי זה יסאר מזה זכר בעולם המעשה, שאם לא כך, יישאר הדבר רק בתחום הרעיון והמחשבה.

ובדרך אפשר יש לומר כי זו היתה כוונת יתרו בזה שהקריב עולה וכוהנים להש"ת, כי לעיל (פסוק ח) אמר הכתוב: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצילם ה', וברש"י שם ד"ה ויספר משה לחתנו פידוש, שמטרת משה בסיפור זה היה כדי למשוך את לבו לקרבו לתורה, והיינו שתכלית הדברים לא היו אלא כדי לעוררו להתקרב אל הש"ת, וכאשר פעלו הדברים את פועלתן, ולבו של יתרו התעורר להש"ת, רצה מיד לעשות איזה עובדא שתהיה לבוש לזה ההתעוררות, ולכן מיד הקריב עולה וכוהנים לאלקים, כדי שיהיה חיזוק ובסיס לקיומה, כי עדיין היה זה קודם מתן תורה, ולא היה לו מצוה אודת להכניס בה את האהבה, ואפשר שעיניו זה נרמז גם במאמר התשוב (ולחל כג. וכו') וז"ל ידא פני ריקם, כי 'פנים' מורה על גילוי שם הוי"ה, שהיא האהבה גדולה שזוכה אדם לקבל מן השמים מעין העולם הבא ותענוגיו. וכדמצינו בכמה וכמה מקומות בדברי דוד המלך ע"ה ואמרה תורה: וז"ל ידא פני ריקם, היינו שאם זוכה האדם להארה משם הוי"ה הנקרא בשם 'פנים', לא יסאיד אותה ריקם בלא כלי, אלא ידאה לעשות איזה מעשה בפועל, כך שיישאר לו זכר לעתיד מאותה הארה שקיבל.

ועל האדם להיות וז"י דביר, כי אף שהיה כל דהוא בכוחה לקדש אותו מהתעוררותו, ובאותה רגע שמתעוררת אהבת ה' בלבו, מיד יוציא אותה מהכוח אל הפעל ויהפך אותה לחפץ שיש בו ממש. כי האוירה של העולם הזה היא קרירות, והיא מקררת ומצננת כל התלהבות קדושה, ובלא ידירות יאבדו האדם לכן על האדם להשיג עליה שכבת עינו, ולחוציאה מיד אל הפועל בלא שהיה כל דהוא.

(1) שו"ת דברי יוסף מ' (2) אגרות משה יו"ד בעו (3) דברים
ו: (4) משלי כה: כה (5) קהלת ד: ב (6) ישעיהו נגי: (7)
תהלים א: ג (8) שם קיח: כו (9) שם כגו: (10) שם צז: יא

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

This is an allusion to Yisro
e. Kayin was the one who
He corrected this in Yisro's
ayin and Hevel quarrelled
Tzipporah as a wife. And
e his sheep to herd.”

מעשה אבות סימן לבנים

הדר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויחרד כל הדר מאד וגו' (י"ז-ה)

Since time immemorial, no greater act of spiritual exaltation has ever been achieved by the likes of the human race, than the grandiose event of the Jewish nation receiving the *Torah* at *Har Sinai*. Their acceptance, their “*Kabolas HaTorah*” at that moment in time elevated them from mere mortals to the status of celestial beings on par with the angels themselves. Our sages teach us that it wasn’t until many hundreds of years later, when Mordechai and Esther led their doomed brethren to a miraculous and overwhelming victory over the evil minions of Haman who wished to destroy them, that the people awakened from a spiritual slumber and “recommitted” themselves to the *Torah* - "קיימו מה שקבלו כבר".

Throughout the generations, there have been similar occasions of “recommitment” where select Jews have accepted and strengthened their dedication to *Torah*, *Tefillah* and *Teshuvah*, bringing many of their brethren into the fold with them. In our day and age, a remarkable “recommitment” to *Torah* study has been promulgated, a “movement” in recent years orchestrated by *yeshivah* students no less, as they strive to incorporate the "נעשה ונשמע" of *Har Sinai*, with the "קיימו מה שקבלו כבר" of Purim, in a modern-day *Kabolas HaTorah*, the likes of which haven’t been seen or experienced for quite some time.

About eight years ago (5767-2007), a *bochur* learning in the prestigious *Yeshivah Gedolah* of Passaic, NJ, decided to do something special in honor of the *yahrzeit* of his grandfather. His *Zaida* had passed away on the 14th of *Adar - Purim* - and his grandson now wished to arrange a study session and *siyum* (completion of a portion of the Talmud), in the *yeshivah* on *Purim* night. It was an admirable undertaking, as well as a *zechus* (merit) for his departed grandfather. But he had a major problem; it was the night of *Purim*, when most of the *yeshivah*’s students went out collecting *Tzedakah* in groups that were arranged weeks in advance. How would he get a *minyan* together in the *yeshivah*? After brainstorming with some friends, he had an idea. He wrote a note and posted it on the *yeshivah* bulletin board. It read: “I am trying to get a *minyan* for a *siyum* on *Purim* night. If you agree to learn for 90 minutes after *Megillah laining*, I will make a *fleishig* (meat) *seudah* followed by a *siyum*.”

A local *askan* by the name of Reb Mendy Hirth happened to see the notice and was intrigued by the concept. He approached the *bochur* and told him what a great idea it was. He then offered to underwrite the cost of the meal. The *bochur* was pleased but since he didn’t expect a big crowd to come, he thanked him but waved off the offer as unnecessary.

What happened next was unexpected. Perhaps their interest was piqued at the thought of learning at this unique time, possibly bored by the thought of another *Purim* spent endlessly driving around, dancing in circles, dizzy from drinking, feigning excitement at the prospect of making someone write them a check, close to eighty boys committed to the concept!

Well, seeing that his idea was growing exponentially, the *bochur* now turned to Reb Mendy and took him up on his offer. And Reb Mendy didn’t disappoint! On *Purim* night, eighty *bochurim* learned with a self-imposed diligence - why wouldn’t they? - for an hour-and-a-half, made a *siyum*, enjoyed a delicious, hot *seudah*, and sang and danced to live music. Most important, they all felt part of something special, something that colored and deepened their *Simchas Purim* and left them with a richer sense of the possibilities of the *Yom Tov*. Perhaps they had achieved their own version of "קיימו מה שקבלו כבר".

The feeling evidently endured, because the following year, when Reb Mendy arranged another learning *seder* and *seudah*, virtually the entire *yeshivah* - 180 strong - participated. A similar program was arranged for the *Mesivta*. A few years later, with a shortened learning *seder*, *seudah*, raffles and entertainment for the upper three grades, the *Yeshiva Ketana* of Passaic also joined in. Last year there were 21 *yeshivos* with over 2300 boys learning on *Purim* night.

Reb Mendy Hirth is passionate about the *Purim* night program. He ticks off the benefits: avoiding *Bitul Torah*, which extends to the many days beforehand arranging groups, costumes and limos; boys stay out trouble and danger, for which their parents are most grateful; the concern of boys being devastated when no one wants to collect with them is gone. And, for those who worry about lost revenue to *Mosdos*, Reb Mendy’s experience has been that people are happy to write a few bigger checks in place of myriad smaller ones. Those interested in arranging such a program in their communities can reach Reb Mendy Hirth at: ads@ykdir.com.

משל למא הדבר דומה

ולא תעלה במעלות על מובחי אשר לא תגלה ערוותך עליו וגו' (כ-ב)

משל: One of the most revered *Torah* educators of recent memory, was **Rabbi Menachem Manis Mandel Z”L**. For over sixty years he led the Yeshivah of Brooklyn with a combination of wisdom, decency and old-school values that endeared him to students and parents alike.

Rabbi Mandel was very involved with the education of his students but nevertheless, he undertook the burden, year after year, to personally handle student application requests, as well as registration. One time-consuming aspect of that was to negotiate tuition contracts with individual parents.

When the Rabbi was well advanced in years, he was asked why he didn’t give that job over to someone else. He explained that there are many parents who have difficulty making ends meet for a variety of reasons. Parents are very concerned, and rightfully so, that such information remain confidential. They would share private matters with Rabbi Mandel knowing that it would remain a secret between them. He was reluctant, therefore, to have anyone else privy to this information, even though it meant that he would have to continue to spend countless hours busy with registration.

אנכי ה' אלוקך אשר הצאתך מארץ מצרים .. לא תרמוד בות רעך .. וכל אשר לרעך (ב-גיד)

The *parsha* of the *Aseres Hadibros* is the quintessential *parsha* in the *Torah* because it sets forth the foundation of our *emunah*. In fact, the *Rishonim* tell us that these Ten Commandments are all 613 (תר"ג) *mitzvos*. The question is, if you look at the *Dibros*, it is understandable why the first nine are of great importance, since they talk about matters of faith - not serving *Avoda Zara*, *Shabbos*, honoring your parents, who are the true transmitters of *Torah* to future generations. Not to steal or murder is likewise understandable. But the tenth commandment - "לא תרמוד" - what is it doing in the *Aseres Hadibros* altogether? This commandment instructs us not to be envious of another’s home, wealth, wife, etc. This *mitzvah* belongs in *Parshas Kedoshim*, the *parsha* that deals with interpersonal matters, בין אדם לחבירו, the *parsha* that states: "ואהבת לרעך כמוך". It does not seem to be one of the *yesodos* - the fundamental lessons of *Yiddishkeit*.

Well, the answer, I believe, is that "לא תרמוד" IS truly one of the most important *mitzvos* in *emunah* and *hashgacha prat*s. It teaches a *Yid* to recognize and believe that not only did *Hashem* create the world and take us out of *Mitzrayim*, but He is intimately involved with every detail of our lives. If you don’t believe that your wife is the one the *Ribono shel Olam* destined for you, or that your home/car/*parnassa* are all His doing, then how can you pray on *Rosh Hashanah* and say that *Hashem* writes down "מִי יַעֲנֶי וּמִי יַעֲשֶׂר" and think, “If only I had his job/house/wife”? That is denying the first commandment of "אנכי ה'" and it is the greatest lapse in *emunah* a person can have. "לא תרמוד" is nothing less than a *chelek* of ""אנכי ה'".

"אחיו עשיר? השמח בחלקך" - Be happy with what *Hashem* gave you, for whatever you have is truly what you are meant to have.

DRUSH V'CHIDDUSH

ואמר אל משה אני התנך תרד בא אלך ואשתך ושני בניה עמה (ה-ו)

When Yisro arrived in the desert, he sent a message to Moshe saying: “*I, Yisro, your father-in-law, am coming to you, as well as your wife and her two sons. If you will not come out for my sake, come out for your wife’s sake, and if you will not come out for your wife’s sake, come out for the sake of her two sons.*” (Rashi) Doesn’t this seem a bit presumptuous on the part of Yisro, to demand that Moshe “come out” to escort him, his daughter, and his grandchildren into the Jewish camp? Was this Yisro, demanding that his son-in-law show him some respect?

No, relates the **Medrash Tanchuma**, Yisro was not looking for respect. Rather, he was forced to request that Moshe come get him, since the camp of *Bnei Yisroel* was encircled by the ענני הכבוד - the Heavenly Clouds of Glory, which prevented unwanted visitors or objects (like enemy missiles) from entering. He simply couldn’t get in!

Thinking fast, Yisro wrote his message on the length of an

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF אחדות

The incredible unity of *Klal Yisroel* is described here by Rashi as "כאיש אחד בלב אחד" - “*Like one man with one heart.*” It was, indeed, a most extraordinary level of unity. And yet, in last week’s *parsha*, when the Egyptians were chasing after the Jewish people, they are also described as acting with unity - (יד-ו) - "לבב אחד כאיש אחד". Can it possibly be that the Egyptians also achieved this lofty level of holiness, this incredible *achdus*? If so, then what’s the big deal when the Jews did it as well?

The **Rebbe of Sochatchov** (**Avnei Nezer**) explains that in fact, there are two kinds of *Achdus*. One is the unity formed when people band together for a common goal. They may not necessarily love each other, in fact, they may even dislike each other, but they look away for the sake of their common goal. The Allies vs. Axis in World War II is a perfect example of this. The Allies (U.S., U.K., Russia) didn’t trust each other but still fought against the evil Axis (Germany, Italy, Japan) who also disliked one another. This, too, was the unity of the Egyptians as they chased the Jews with murderous rage. They had one goal in their hearts: WE WANT THOSE SLAVES BACK! Their unity was not coming from love but rather from a common hatred.

The other type of unity was that of the Jewish people, who were united like “*One man with one heart*” at *Har Sinai*. That is how much they cared about each other. They shared each other’s joy and felt each other’s pain, as if it were their own. They were like one single individual person, and that is why they were able to be united with one heart, one deep and passionate desire to receive the *Torah* and live by it! And we should know that the greatest benefit we receive when we unite in this way is that *Hashem* Himself joins the union and we all become ONE INDIVIDUAL WITH ONE HEART!

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

arrow and sent the arrow soaring through the clouds (which parted temporarily to allow this important message to get through). The *Medrash* further relates that Uziel, the uncle of Moshe and Aharon, found the arrow and brought it to his nephew. When Moshe realized who was waiting for him outside the camp, he quickly made his way outside, followed by Aharon, his sons and the Elders. When people saw the impressive group walking, they too, followed suit, and Yisro was greeted with great respect by the huge throng of people.

Chassidim have a way of becoming ecstatic in their adoration of the *Rebbe*. On one occasion, the **Bobover Rebbe, R’ Benzion Halberstam ZT”L (Kedushas Tzion)** came to a town where a throng of his admirers came out to greet him. In their fervor, they unhitched the horses from the *Rebbe*’s coach and put the harness over themselves, dragging his wagon into town. The *Rebbe* protested vehemently.

“No, no,” he pleaded. “You’re missing the point. My life’s work is to convert animals into *mentschen* (people of integrity) and instead you are making *mentschen* into horses!”

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO
ויחן שם ישראל נגד הדר (י"ז-ב)

דרגה יתירה

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - the charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead